

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/360/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7918201338
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Šalata
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7918201338.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Andreja Šalatu a sudcov JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Jana Slebodníka v právnej veci žalobcov 1) M. E.X. B. X) Q. E., X. R., A. XXXX/XX, oboch zastúpených JUDr. Radoslavom Sotákom, advokátom, Advokátska kancelária, Michalovce, Námestie Slobody 7, IČO: 35 550 104, proti žalovanej OTP Banka Slovensko, a. s., Bratislava, Štúrova 5, IČO: 31 318 916, o nariadenie neodkladného opatrenia (ďalej len NO), o odvolaní žalovanej proti uzneseniu 17C/24/2018-38 z 26.3.2018 Okresného súdu Trebišov

rozhodol:

Z r u š u j e uznesenie a v r a c i a vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie (ďalej len súd) uznesením rozhodol: I. Žalovaný je povinný zdržať sa výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou vo vzťahu k nehnuteľnostiam v bezpodielovom spoluvlastníctve žalobcov podľa záložnej zmluvy, ktorej vklad bol povolený Okresným úradom Trebišov pod č.V1245/12 uzavretej žalobcami a žalovaným a to k nehnuteľnostiam zapísaných na LV č.XXXX, k. ú. R., obec Trebišov, okres Trebišov a to zastavaná plocha a nádvorie o výmere 328 m², parc.č.405, záhrada o výmere 385 m², parc.č.404 a rodinný dom so súp.č.1482 postavenom na parc.č.405. II. Žalobcom priznáva nárok na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení uznesenia uviedol, akého výroku sa žalobcovia návrhom na nariadenie NO, doručeným mu 22.3.2018, domáhali, čím návrh odôvodnili, čo vyplýva z listu dražobníka (príloha č.4 spisu) a čo pritom vyplýva zo zmluvy o úvere z čl. VII. bod 5, že žalobcovia popierajú, aby im došlo oznámenie o zosplatnení úveru, o žiadnej takejto písomnosti nemajú vedomosť, pričom všetky listiny riadne preberajú, že keďže žiadna takáto zásielka im doručená nebola, nemohlo dôjsť ani k zosplatneniu úveru a nie je možné ani viesť výkon záložného práva dobrovoľnou dražbou. Ďalej, citujúc znenie § 324 ods.1,2, § 325 ods.1, ods.2 písm. d), § 328 ods.1, ods.2 prvá veta, § 329 ods.1 prvá veta, ods.2 a § 330 ods.2 CSP, uviedol: Z cit. zákonných ust. vyplýva, že môže nariadiť NO v 2 prípadoch a to, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo, ak je daná obava, že exekúcia bude ohrozená. Splnenie aspoň jedného zo zákonných predpokladov nariadenia NO musí primárne vyhodnotiť na základe návrhu, a to z rozhodujúcich skutočností, ktoré - podľa žalobcov - odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená. Žalobca musí ho opísaním rozhodujúcich skutočností presvedčiť o potrebe nariadiť NO v záujme dosiahnutia ochranného účelu, ktorý je pre tento inštitút charakteristický. Platná právna úprava v cit. § 325 ods.1 CSP umožňuje nariadiť NO, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Pred nariadením NO posudzoval v celkovom kontexte požadovanej procesnej ochrany, či - je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami, - navrhovateľkou tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov, - uložením požadovanej povinnosti možno objektívne dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľka domáha, - navrhovaným NO nebude vytvorený nenávratný stav, - právne účinky NO neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom nad nevyhnutný rozsah, - sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením. Pre nariadenie NO sa vyžaduje, aby navrhovateľ označil dôkazy aspoň základného významu pre osvedčenie nároku, ktorý má byť dočasne chránený NO,

a tiež dôkazy pre osvedčenie naliehavosti, primeranosti a nevyhnutnosti NO. Oboznámil sa s podaným návrhom na nariadenie NO ako aj s priloženými listinnými dôkazmi a to oznámením o dobrovoľnej dražbe, výpisom z LV č.XXXX, listom dražobnej spoločnosti z 12.3.2018, zmluvou o EASYITO úvere, rozhodnutím o povolení vkladu a po preskúmaní skutkových a právnych dôvodov návrhu ustálil, že sú splnené podmienky pre jeho nariadenie. Žalobcovia skutočnosťami uvedenými v návrhu na nariadenie NO a predloženými listinnými dôkazmi osvedčili oprávnenosť navrhovaného NO z hľadiska existencie (ohrozeného) práva a pravdepodobnosť nároku, ktorý je predmetom konania. Rovnako osvedčili aj existenciu právneho vzťahu medzi sporovými stranami. Žalobcami tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov. Uložením požadovanej povinnosti v danom prípade možno objektívne dosiahnuť ochranu, ktorej sa domáhajú, t.j. zabrániť ohrozeniu ich základného práva, straty bývania. Nariadeným NO nebude vytvorený nenávratný stav a ani právne účinky NO neobmedzia žalovaného neprímeraným spôsobom nad nevyhnutný rozsah. Dočasnou úpravou pomerov nariadeným NO sa neprejudikujú práva a povinnosti strán, ani posúdenie právneho vzťahu medzi žalobcami a žalovaným, ale ide o procesné rozhodnutie, ktorým sa žiaden nárok nepriznáva. Z oznámenia o dobrovoľnej dražbe zo 17.1.2018 vyplýva, že DUPOS dražobná, spol. s r.o., Tamaškovičova 17, Trnava ako dražobník oprávnený k výkonu dobrovoľných dražieb podľa ust. Zák.č.527/02 Z. z. pristúpila k výkonu záložného práva predmetnej nehnuteľností na základe návrhu záložného veriteľa oznámením o dražbe, navrhovateľa: OTP Banka Slovensko, a.s., Štúrova 5, Bratislava, s dátumom konania dražby 27.3.2018 o 12.30 hod. a predmetom dražby - samostatne stojaci rodinný dom č.s.1482 na parc.č.405 v uličnej zástavbe, čiastočne podpivničený, s jedným nadzemným podlažím, na ul. A. XX N. R., zapísaného na LV č.XXXX, k. ú. R., obec R., v bezpodielovom spoluvlastníctve žalobcov v podiele 1/1 z celku. Všeobecná cena nehnuteľnosti bola stanovená znaleckým posudkom č.3/2018 z 17.1.2018 na 30 800 €. Z uvedeného je zrejmé, že žalobcom plynie nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. Vykonaniu dobrovoľnej dražby tejto nehnuteľnosti nemôžu zabrániť a realizáciou záložného práva by mohlo dôjsť k zásahu do ich ústavného práva na obydlie a vlastníctvo, a to bez súdnej kontroly ešte predtým, než sa na základe podanej žaloby rozhodne o veci samej. Na základe všetkých uvedených skutočností dospel k záveru, že v čase rozhodovania o nariadení NO je stav taký, že je osvedčená potreba bezodkladnej úpravy pomerov, preto NO nariadil. V predmetnej veci neuložil navrhovateľovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej (§ 336 ods.1 CSP), pretože týmto NO sa dosiahla úprava pomerov medzi stranami v požadovanej miere. Podľa jeho názoru toto NO postačuje na poskytnutie plnohodnotnej súdnej ochrany v rozsahu vymedzeným samotným účelom tohto NO a v podstate procesne konzumuje vec samu. Z tohto dôvodu nepovažoval uloženie povinnosti podať žalobu vo veci samej (s identickým obsahom) za opodstatnené. Toto NO môže byť zrušené postupom podľa § 334 CSP (jeho znenie cituje). Na podanie návrhu na zrušenie NO je legitimovaná nielen osoba, ktorej bola NO uložená povinnosť, ale aj samotný navrhovateľ NO. Návrhu žalobcu na nariadenie NO vyhovel, preto o trovách konania rozhodol tak, že žalobcom priznal nárok na náhradu trov konania. O výške trov konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia o nariadení NO, ktoré vydá súdny úradník.

3. Žalovaná včas podaným odvolaním napadla Uznesenie v celom rozsahu a to z dôvodov uvedených v tomto odvolaní a uviedla. I. Pri vydaní Uznesenia išiel súd neprípustne ultra petitem a priznal viac, než čoho sa žalobcovia domáhali. V zmysle § 330 ods.1 CSP môže súd určiť, že NO bude trvať len po určený čas. Toho sa domáhali svojim návrhom aj žalobcovia, keď navrhovali, aby súd nariadil nimi navrhované NO ukladajúce jej povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou (vo vzťahu k tam uvedeným nehnuteľnostiam) až do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Výrokom č. I. napádaného Uznesenia však súd uložil jej tam uvedenú povinnosť bez akéhokoľvek časového obmedzenia a nariadil NO „trvalého charakteru“ v zmysle § 336 ods.2 CSP, čím išiel neprípustne nad návrh žalobcov. 2. Súd sa v odôvodnení Uznesenia obmedzil na rekapituláciu návrhu žalobcov na nariadenie NO, konštatovanie zákonnej úpravy NO a svojho názoru o tom, že údajne v danom prípade sú splnené zákonné podmienky pre nariadenie NO, teda že žalobcovia osvedčili „oprávnenosť navrhovaného NO z hľadiska existencie (ohrozeného) práva a pravdepodobnosť nároku, ktorý je predmetom konania.“ Predmetom konania, resp. sporu je však v danom prípade nariadenie NO, pričom žiaden hmotnoprávny nárok si žalobcovia neuplatnili. Súd v Uznesení sa nijako nevyjadruje k existencii jej práva na uspokojenie svojej pohľadávky voči žalobcom vzniknutej v súvislosti s predmetnou Zmluvou o EASYOTP úvere č.034/5010/12SU z 1.8.2012 (ďalej len Zmluva o úvere) výkonom záložného práva spôsobom predaja zálohu na dobrovoľnej dražbe. Toto jej právo spochybňovali žalobcovia vo svojom návrhu skutkovým tvrdením, že im nebolo doručené „oznámenie o zosplatnení úveru“, čo konštatuje v odôvodnení Uznesenia aj súd (bod 3.). Tieto skutkové tvrdenia však popiera, nakoľko sú nepravdivé. Doručila žalobcom list „Posledná výzva pred zosplatnením“ zo 7.5.2017 a následne list „Vyhlásenie úveru za predčasne splatný“ zo 16.6.2017 (č. zásielky 17457069). Oba listy boli zasielané žalobcom

na adresy uvedené v Zmluve o úvere tak, ako si to strany dohodli v zmysle čl. VIII. bode 3. Zmluvy o úvere, t.j. Š. XXX/XX, R. a navyše zasielala (nad rámec jej povinností) všetky zásielky súčasne aj žalobcovi v rade 2/ aj na adresu A.. A. XXXX/XX, R. (ktorú uvádzajú žalobcovia aj vo svojom návrhu na nariadenie NO). Žalobcovia však neoznámili jej zmenu adresy pre doručovanie, ktorú si dohodli v zmysle uvedeného ust. Zmluvy o Úvere. Skutočnosť, že si žalobkyňa v rade 1/ účelovo zásielky nepreberala, nemá vplyv na doručenie jej uvedených zásielok. Dôkaz: - list „Posledná výzva pred zosplatnením“ zo 7.5.2017, č. zásielky XXXXXXXXX s doručenkou obálkou (adresát žalobca v rade 2/ na adresu Š. XXX/XX, R.), - list „Posledná výzva pred zosplatnením“ zo 7.5.2017, č. zásielky XXXXXXXXX s doručenkou (adresát žalobca v rade 2/ na adresu A.. A. XXXX/XX, R.), - list „Posledná výzva pred zosplatnením“ zo 7.5.2017, č. zásielky XXXXXXXXX s doručenkou obálkou (adresát žalobca v rade 1/ na adresu Š. XXX/XX, R.), - list „Vyhlásenie úveru za predčasne splatný“ zo 16.6.2017 (č. zásielky XXXXXXXXX) s doručenkou (adresát žalobca v rade 2/ na adresu Š. XXX/XX, R.), - list „Vyhlásenie úveru za predčasne splatný“ zo 16.6.2017 (č. zásielky XXXXXXXXX) s doručenkou (adresát žalobca v rade 2/ na adresu A.. A. XXXX/XX, R.), list „Vyhlásenie úveru za predčasne splatný“ zo 16.6.2017 (č. zásielky XXXXXXXXX) s doručenkou obálkou (adresát žalobca v rade 1/ na adresu Š. XXX/XX, R.). S ohľadom na uvedené účinne poprela skutkové tvrdenia žalobcov pokiaľ ide o údajné nedoručenie im predmetných zásielok a preukázala nepravdivosť týchto ich skutkových tvrdení, z ktorých vychádzal súd pri vydávaní Uznesenia. Naopak, preukázala, že si riadne splnila všetky svoje zmluvné aj zákonné povinnosti pri vyhlásení predčasnej splatnosti úveru a v súvislosti s výkonom záložného práva zabezpečujúceho pohľadávku, ktorú žalobcovia nijako nespochybnili. Týmto podaním a dôkazmi v ňom označenými teda vyvrátila existenciu zákonných predpokladov pre nariadenie NO tak, ako to navrhovali žalobcovia vo svojom návrhu, s čím sa stotožnil aj súd. V súčasnosti teda neexistuje žiaden dôvod pre zásah do jej práva vykonať záložné právo v zmysle Záložnej zmluvy, ako to riadne oznámila žalobcom. Nieto preto dôvodu na bezodkladnú úpravu pomerov medzi stranami. II. S ohľadom na uvedené skutočnosti v čl. I tohto odvolania v danom prípade nie sú splnené zákonné dôvody pre nariadenie NO v zmysle § 325 ods.1 CSP, keďže jednak neexistuje žiaden dôvod pre úpravu pomerov medzi stranami navrhovanú žalobcami a taktiež nemôže byť splnený ani druhý zákonný dôvod nariadenia NO spočívajúci s obavy ohrozenia exekúcie, keďže žalobcovia sa nedomáhali žiadneho hmotnoprávneho nároku voči nej, ani takýto nárok do budúcnosti neoznámili. Napádané Uznesenie trpí preto vadami v zmysle § 365 ods.1 písm. d),g) a h) CSP a preto navrhuje, po doplnení dokazovania uznesenie zmeniť v napádanom rozsahu tak, že návrh žalobcov na nariadenie NO sa v celom rozsahu zamietne a prizná sa jej náhrada trov konania v rozsahu 100 %.

4. Žalobkyňa v 1.rade vo vyjadrení k odvolaniu uviedli: Po prekonzultovaní odvolania a nahliadnutí do predmetných listín, ktoré boli súčasťou odvolania žalovaného, tak popierajú, aby im tieto listiny boli doručené. Naviac žalovaný ani nepredložil žiadnu listinu, z ktorej by bolo zrejmé, žeby údajne doručoval jej písomnosť označenú ako Vyhlásenie úveru za predčasne splatný aj na adresu A. XXXX/XX, R..

5. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods.1 CSP - na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 379 CSP a zistil, že nie sú splnené podmienky na potvrdenie uznesenia (§ 387 ods.1 CSP), ani na jeho zmenu (§ 388 CSP), preto ho podľa § 389 ods.1 písm. b) CSP zrušil a podľa § 391 ods.1 CSP vec vrátil súdu na ďalšie konanie a nove rozhodnutie.

6. Podľa ustálenej súdnej praxe inými vadami, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci [§ 365 ods.1 písm. d) CSP] sú všetky vady prejavujúce sa v chybnom postupe súdu pri dokazovaní, v nesprávnom posudzovaní procesných otázok, ktoré neboli predmetom samostatného rozhodovania, v chybnom poučovaní strán sporu a v ďalších nedostatkoch v jeho činnosti, ku ktorým došlo v priebehu konania alebo v súvislosti s rozhodovaním, pričom spôsobilým odvolacím dôvodom nie sú bez ďalšieho, ale len vtedy, ak sú dôsledkom takého porušovania predpisov procesného práva, ktoré mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

7. Žalovanou v odvolaní uvedené skutočnosti neumožňujú záver, žeby konanie na súde prvej inštancie bolo takou inou vadou postihnuté.

8. Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. g) CSP je daný vtedy, ak vo svetle nových skutočností alebo dôkazov, ktoré strana sporu uplatnila v súlade s § 366 písm. d) CSP (Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie), nemôže obstať súdom zistený skutkový stav. Ide najmä o skutočnosti a dôkazy, ktoré nastali (vznikli) po vyhlásení (vydaní) rozhodnutia súdu, preto skutočnosti a dôkazy, ktoré tu boli v konaní pred súdom a strana sporu ich neuplatnila, hoci len preto, že o nich nevedela, nemôžu byť v sporovom

konaní odvolacím dôvodom. Predpokladá sa, že stranou sporu uplatnené skutočnosti a dôkazy sú nové (v porovnaní s tým, aké tu boli v konaní pred súdom) a v danej veci sú právne významné.

9. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci [§ 365 ods.2 písm. h) CSP] je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamena iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

10. Obidva uvedené odvolacie dôvody sú dané.

11. Právna úprava výslovne neupravuje, ako má súd postupovať pri zisťovaní skutkového základu pre vydanie NO, avšak z § 329 ods.1 CSP jednoznačne vyplýva, že nemôže ísť o dokazovanie v plnom rozsahu. Konštantná judikatúra súdov vyjadruje, že subjekt domáhajúci sa vydania NO musí osvedčiť dôvody na jeho vydanie, t.j. potrebu dočasnej úpravy pomerov strán sporu alebo obavu o ohrozenie budúcej exekúcie, dôvodnosť nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana a nebezpečenstvo bezprostredne hrozacej ujmy. Medzi osvedčením a dokázaním nejakej skutočnosti je rozdiel, ktorý odlišuje mieru zisťovania skutkového stavu pri vydávaní uznesenia o NO a rozsudku. Dokazovanie pred rozhodnutím o návrhu na NO nie je dokazovaním v rozsahu vyžadovanom v základnom konaní. To je pojmovo vylúčené. Staršia legislatíva a teraz náuka toto dokazovanie preto označuje výrazom osvedčenie alebo osvedčovanie. Osvedčovanie na rozdiel od dokazovania znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na NO. Pri ich zisťovaní neprihliada a ani nemusí prihliadať na všetky procesné formality, ako je to pri riadnom procesnom dokazovaní. Výsledkom takéhoto postupu je, že osvedčované skutočnosti sa súdu, so zreteľom na všetky okolnosti prípadu, javia ako nanajvýš (vysoko) pravdepodobné. Aj v konaní o vydanie NO súd postupuje v súčinnosti so stranami sporu tak, aby ochrana práv bola rýchla a účinná a aby sa skutočnosti, ktoré sú medzi nimi sporné, spoľahlivo zistili. Použitie týchto zásad je však primerané a limitom je dosiahnutie účelu NO. Tieto zásady sa neuplatňujú v celej šírke, ale s dôrazom na rýchlosť ochrany práv a spoľahlivosť tvrdení strany sporu na úrovni osvedčenia (spravdepodobnenia) skutočností, ktoré sú rozhodujúce pre záver o potrebe a nevyhnutnosti nariadenia NO [Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len NS SR) 6MCdo 5/2012 z 28.11.2012].

12. Skutočnosti týkajúce sa dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, budú predmetom dokazovania a hodnotenia pri rozhodnutí vo veci samej, preto ak by sa nimi súd zaoberal už pri rozhodovaní o nariadení NO, znamenalo by to prejudikovanie rozhodnutia vo veci samej, čo je neprípustné.

13. NO je prostriedkom, ktorým sa dočasne upravujú pomery strán sporu, ak ide o stav, ktorý neznesie odklad. Pri nariaďovaní samotného NO prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení a to z dôvodu, že nariadenie NO má dočasný (predbežný charakter). Z toho dôvodu nie je sice potrebné zisťovať všetky tie skutočnosti, ktoré má mať súd zistené pred vydaním konečného rozhodnutia (vo veci samej), ale musia byť osvedčené okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto dočasné opatrenie. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia. Preukázanie alebo aspoň osvedčenie skutočností odôvodňujúcich nariadenie NO sa posudzuje tak podľa obsahu návrhu, pripojených listín a skutkových okolností z nich vyplývajúcich, ako aj z dôvodnosti návrhu z hľadiska právneho posúdenia veci. Účelom NO je totiž rýchle a aj pružné riešenie tej situácie, ktorá vyžaduje okamžitý zásah súdu [napr. uznesenie NS SR 2MCdo 3/2010].

14. Osvedčenie (na rozdiel od dokázania) znamená, že súd pomocou označených dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti). Pri ich zisťovaní nemusí dbať na všetky formality, ako je to pri dokazovaní; postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná (napr. uznesenie NS SR 6Cdo 171/2010).

15. Právny záver súdu, že boli splnené predpoklady pre nariadenie žalobcami navrhovaného NO, lebo v návrhu na nariadenie NO uvedenými skutočnosťami osvedčili potrebu a nevyhnutnosť jeho nariadenia, je (aj vzhľadom na uvedenú ustálenú súdnu prax), predčasný.

16. Žalobcovia sa v návrhu domáhajú, aby žalovanej bola NO uložená povinnosť až do právoplatného skončenia konania vo veci samej, avšak neuvádzajú, čo je (čo má byť) predmetom konania vo veci samej.

17. So zreteľom na uvedené, je preto záver súdu, že žalobcovia skutočnosťami uvedenými v návrhu na nariadenie NO a predloženými listinnými dôkazmi osvedčili, o. i., pravdepodobnosť nároku, ktorý je predmetom konania, nesprávny.

18. Ak sa súd dopustil omylu v právnom posúdení pre chybné použitie právnej normy alebo pre jej chybnú interpretáciu a z tohto dôvodu súčasne nedostatočne zistil skutkový stav, nespĺnil tým ústavnú a zákonnú povinnosť garantovať obsah základného práva na súdnu ochranu a nie je povinnosťou odvolacieho súdu takýto komplexne chybný postup naprávať a v takom prípade musí byť napadnuté rozhodnutie zrušené a vec musí mu byť vrátená na ďalšie konanie.

19. Súd v ďalšom konaní (§ 391 ods.3 CSP) predovšetkým zisti, čo je vecou samou, aký má vec sama vzťah k navrhovanému NO a opätovne rozhodne, pričom sa vysporiada aj so všetkými skutočnosťami tvrdenými žalovanou v odvolaní.

20. O trovách tohto odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie (§ 237 ods.1 CSP).

21. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.